

วิทยานิพนธ์เรื่อง	กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการพื้นที่กันชนเพื่อพิทักษ์รักษาพื้นที่ป่า
คำสำคัญ	พื้นที่กันชน / พื้นที่ป่า/ พิทักษ์รักษา/ การจัดการ/ กฎหมาย ต้นแบบ
นักศึกษา	ชัยภูมิ ชนะภัย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ ดร.สุณีย์ มัลลิกะมาสย์
หลักสูตร	นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2563

บทคัดย่อ

วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการหาคำตอบเพื่อการจัดตั้งพื้นที่กันชนเพื่อการพิทักษ์รักษาป่ามิให้ถูกบุกรุก การลดลงของพื้นที่ป่า และการป้องกันไฟป่า การวิจัยได้ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก การมีส่วนร่วมออกแบบ,ร่วมออกแบบ และการรับฟังความคิดเห็น เพื่อให้ได้คำตอบที่จะนำไปจัดทำเป็นกฎหมายต้นแบบ

ข้อค้นพบของการวิจัย คือ ปัจจุบันมีกฎหมายหลายฉบับที่ป้องกันและแก้ไขปัญหาป่า คือ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติพ.ศ. 2507 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562 แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ การจัดให้มีพื้นที่กันชนรอบป่าโดยพื้นที่กันชนได้มาจากที่ดินของรัฐ ที่ดินเอกชนจะต้องได้รับความยินยอม โดยมีมาตรการจูงใจที่เป็นสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตอบแทน และมีการบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมของประชาชน การบริหารจัดการโดยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและประชาชน สิทธิประโยชน์ตอบแทน โครงสร้างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการพื้นที่กันชนเพื่อพิทักษ์ป่า มี 39 มาตรา แบ่งเป็น 8 หมวด หมวด 1 บททั่วไป หมวด 2 คณะกรรมการนโยบายจัดการพื้นที่กันชนแห่งชาติ หมวด 3 คณะกรรมการจัดการพื้นที่กันชนจังหวัด หมวด 4 คณะกรรมการจัดการพื้นที่กันชน หมวด 5 การจัดตั้งพื้นที่กันชน หมวด 6 การจัดการพื้นที่กันชน หมวด 7 การควบคุมดูแลพื้นที่กันชน และหมวด 8 บทกำหนดโทษ

การวิจัยเสนอแนะให้นำกฎหมายต้นแบบนี้ไปตราเป็นพระราชบัญญัติเพื่อการใช้บังคับ และตรากฎหมายลำดับรองเพื่อการบังคับใช้กฎหมาย

THESIS TITLE	MODEL LAW ON BUFFER AREA MANAGEMENT FOR FOREST PRESERVATION
KEYWORDS	BUFFER AREA / FOREST AREAS /PROTECTION / MANAGEMENT /MODEL LAW.
STUDENT	CHAIYAPHUM CHANAPHAI
THESIS ADVISOR	PROFESSOR DR. SUNEE MALLIKAMARL
LEVEL OF STUDY	DOCTOR OF LAWS
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2020

ABSTRACT

The objective of this research is to find solutions for the establishment of buffer areas for forest protection in order not to be invaded; Deforestation; and forest fire prevention. Research methodology adopted is qualitative research consisting of documentary research; in-depth interview; participatory design, co-design; and hearing. The research resulted led to the formulation of a Model Law.

The research found out that there are currently several laws that prevent and resolve forest problems i.e., Forestry Act B.E. 1941; National Park Act 2019; National Reserved Forest Act, B.E 1964; The Wildlife Preservation and Protection Act, B.E 2019, but still could not solve the problems. The establishment of buffer areas around the forests by the land government land, Private land should be under the owner consent with the encouragement measures and various benefits. The structure of Model Law consisting of 39 Provisions divided into 8 Chapters: Chapter 1 General Provision; Chapter 2 National Policy on Buffer Areas Management Committee; Chapter 3 Provincial Buffer Areas Management Committee; Chapter 4 On Site Buffer Areas Management Committee; Chapter 5 The Establishment of Buffer Areas ; Chapter 6 The Buffer Areas Management; Chapter 7 The Controlling of Buffer Areas; Chapter 8 Penalty.

Research recommends to enact the Buffer Areas Management For Forest Preservation Act in order implementation and to issue byelaw for the law enforcement.